

Zis-am unui pic de roua

Liuba Sârbu

Copila apei,sora norilor și-a ceței,

Cristal fragil învăluit în boare de finețe,
Temut te-așezi pe-un fir de iarbă, pe-o petală,
Zvârlindu-le câte o haina senzuală.

Pornești din aburi ce se-adună laolaltă,
Frumoasă damă zugrăvită fără dalta.
Tăcut apari în toiul nopții sau spre seară,
Ziua te-ntorci, misterios, la nori în gara.

Te-absoarbe huma când aluneci de pe-o funza
Se-admira-n tine gâze mici și-o buburuză
Iar de te-atinge, cu-a lui raze, domnul Soare,
Zărim îndată o steluța arzătoare.

Copila apei,sora norilor și-a ceței,
Tu bucuri lanurile-n pragul dimineții ,
Ești dragă ierbii și în somn orice petală,
Zice că vraea să poarte haina-ți senzuală.

Versuri: © Liuba Sârbu, Martie 25/2015